

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kai Moltke* til boligministeren:

„Hvad vil der blive gjort for at skaffe den ledige arbejdskraft i byggefagene beskæftigelse ved boligbyggeri? Agter ministeren at give en generel dispensation fra igangsættelsesstoppet for det almennyttige og sociale byggeri?“

Kai Moltke: Det er jo altid en behagelighed, når et nyt medlem får en velvillig og interesseret behandling også i pressen, og jeg ser, at det københavnske store dagblad, som står den højtærede økonomiminister nær, i dag på forhånd bringer referat af det spørgsmål og svar på det spørgsmål, som nu stilles. Man fortæller endogså, at jeg i særlig grad vil påpege, at der er 300-400 arbejdsløse murere, mens man antyder, at den højtærede boligminister i sit svar vil søge hen til egne af landet, hvor arbejdsløse og ledige bygningsarbejdere kan tælles i encifrede tal.

Jeg tror, man gør begge parter uret, for jeg tror, der må være enighed om, at det, det drejer sig om, er byggerytmen; det er jo her, der er noget pinende galt, selv om man i flere år har diskuteret vinterbyggeri og helårsbeskæftigelse. Den højtærede boligminister har jo selv over for pressen erkendt, at der her ved årsskiftet, den 11. januar, gik 1 147 murersvende ledige, ca. 10 pct. af samtlige murersvende. For Københavns vedkommende gik der den 11. januar 286 ledige murersvende, mens tallet nu ved ugens begyndelse er oppe på 374. Jeg vil gerne efterlyse årsagen til, at man ikke er kommet videre, for disse tal betyder jo, at byggerytmen stadig væk er slet, så meget des mere, som det, at frosten sætter ind, øjeblikkelig mærkes ikke alene hos murerne, men også hos murerarbejdsmænd og jord- og betonarbejdere.

Nu er der talt om, at en del af ulykken skulle være den, at igangsættelsesbevilling blev givet for sent. Det er også blevet fremført, at private selskaber, som starter byggeri, ikke har pligt til hurtig igangsættelse; men igangsættelsesbevillinger, som bare medfører, at man venter og ser, hvordan vejret bliver, er jo ikke synderlig

fremmende for arbejdsrytmen. Det er sammenhængen mellem disse ting, jeg gerne vil have en redegørelse for, idet jeg ønsker, at der virkelig træffes forholdsregler til en jævn udnyttelse af arbejdskraften.

Det næste, jeg efterlyser, er spørgsmålet om retningslinjerne for det fremtidige byggeri. Formanden for De samvirkende Fagforbund, Eiler Jensen, bragte jo i sin tid, da byggestoppet etableredes, en meget smuk lignelse. Han talte om, at man et øjeblik lukkede for en hovedhane for senere at lukke mere op for den hane, hvorpå der stod socialt byggeri, og skrue lidt tættere til for den, hvorpå der stod privat, mere spekulationsbetonet byggevirkksomhed. Det er på dette område, jeg kunne lide at få en klar erklæring. Hvorledes vil det sociale byggeris stilling blive, efterhånden som der åbnes? Det er jo meget vanskeligt at komme til nogen klarhed over det, fordi de 2 hold regeringsblade i øjeblikket ligger i temmelig livlig polemik med hinanden.

Nu er jeg klar over, at socialt byggeri ikke er noget trylleord, og jeg forventer, når forslag om revision af boliglovene bliver fremsat fra regeringens side, som den højtærede statsminister bebudede, at vi så også vil få foranstaltninger til fremme af boligbyggeri overkommeligt for ganske almindelige mennesker.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Må jeg begynde med at sige, at jeg har ikke haft lejlighed til i dag at se, hvad Politiken skriver, og jeg har desværre ikke talt med Politiken, så jeg kan altså ikke vide, hvad det ærede medlem hentyder til. Men man kan jo af den motivering, der blev givet for det ærede medlems spørgsmål, udlede en formodning hos det ærede medlem om, at den konstaterede ledighed inden for byggefagene skulle være en følge af igangsættelsesstoppet.

Det ærede medlem taler i det skriftlige spørgsmål om den ledige arbejdskraft i byggefagene i almindelighed, medens det ærede medlem i sin motivering omtaler murerfaget, hvad der jo er mere rimeligt. Det skal imidlertid ikke afskære mig fra at gøre nogle bemærkninger om byggefagene som helhed, for de hører jo alle med i det samlede billede af den foreliggende situation.